

ДОНАЛД БИСЕТ
АВТОБУСЧЕТО, КОЕТО СЕ
СТРАХУВАШЕ ОТ ТЪМНОТО

Превод от английски: Корнелия Лозанова, 1992

chitanka.info

Имаше едно време едно червено автобусче, което живееше в гаража с майка си и баща си. Всяка сутрин зареждаха тримата с бензин, масло, въздух и вода, а после те возеха хората от селото, където живееха, до големия град край морето и обратно.

Автобусчето беше минавало по този маршрут много пъти, но само през деня, никога нощем, защото ужасно се страхуваше от тъмното. Веднъж майка му каза:

— Слушай сега да ти разкажа една приказка:

„Някога, много-много отдавна, тъмното се страхувало от автобусите. Един ден майка му рекла: «Не трябва да се страхуваш. Още е ден, но ако ти не се покажеш, за да се стъмни над света, хората няма да знаят, че е време да си лягат. Звездите няма да разберат, че трябва да изгреят на небосвода. Така че, давай! Опитай, бавно и полека».

Така тъмното, което се криело зад слънцето, излязло и полека запълзяло по улиците и край къщите. Край него профучавали автобуси. Тъмното решило да бъде смело и продължило да пълзи нататък. Запалили уличните лампи, а автобусите светнали фаровете си.

Тъмното обаче не се предавало и продължило нататък. Не щеш ли, преди да разбере какво става, един автобус го прегазил, като свирнал силно с клаксона си. Каква изненада! На тъмното му станало приятно. Е, усетило лек гъдел, но все пак чувството било много приятно!

След това и други автобуси минали през тъмното със светналите си фарове. Хората, които си купували билети вътре, ставали от седалките или се настанявали удобно и изобщо си прекарвали доста добре.

Още по-късно, когато изгряла луната, тъмното се заиграло на криеница между автобусите. А на сутринта слънцето се показало и отвело тъмното при майка му. Никога повече то не се страхувало от автобусите.“

Когато приказката свърши малкото автобусче каза:

— Сега съм готов да изляза навън, мамо.

Шофьорът дойде, запали мотора и включи фаровете. Започнаха да се качват хора и да се настаняват по седалките, а кондукторът удари камбанката и автобусчето потегли навън в тъмното, направо по „Хайстрийт“, към големия град край морето.

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.